

»Kom nu, Asger! Det går ikke, at jeg kommer for sent på arbejde igen.«
Far er stresset og styrter rundt i hele lejligheden efter et eller andet meget vigtigt, som han sikkert ikke engang selv ved, hvad er.

Asger har ikke travlt. Han har nemlig efterårsferie. Han skal bare på fritidshjem, mens Mor og Far er på arbejde.

Asger kan høre Fars travle skridt i lejligheden, imens han spiller sit yndlingspil på computeren. I spillet skal Asger styre en dreng, der skal nå

at befri en prinsesse. Prinsessen hænger i en tynd rød tråd i et træ, og under træet er der en sø med en masse farlige krokodiller, som vil æde hende råt, hvis tråden knækker, og hun falder ned.

Asger skal skynde sig at redde prinsessen, inden den røde tråd knækker. Nogle gange når han det, men denne gang ryger prinsessen lige ned til de glubske krokodiller.

»Har du stadig ikke taget din jakke på?«

Far er sur nu.

Han går hen til computeren, slukker den, og et øjeblik efter er de ude i entreen.



Har han helt glemt, at jeg sagtens selv kan binde snørebånd, tænker Asger, mens Far giver ham skoene omvendt på.

»Øf, øf,« siger Asger og smiler til Far.

»Hvorfor siger du øf, øf?«

»Det er fordi, man får grisefødder, når man tager sine sko forkert på. Det siger de selv henne i skolen.«

Alle børnene synes, at det er sjovt, at man lige pludselig kan få grisefødder, bare fordi man tager sine sko omvendt på. Men Far synes ikke, der er noget som helst, der er sjovt lige nu. Han har nemlig travlt, og de skal skynde sig ud i bilen, for nu skal Asger på fritidshjem.



Nogle gange har Asger det rigtig sjovt på fritidshjemmet, men andre gange er der ikke andet at lave end at vente på, at Mor eller Far kommer og henter ham. Sådan er det i dag. Han sidder helt alene i et hjørne og gider slet ikke lege med nogen som helst, for han keder sig.

Han kigger på det store ur på væggen, som de voksne altid er meget optaget af.

»Hvor lang tid er der, til jeg bliver hentet?« spørger Asger en af de voksne i fritidshjemmet. Hun kigger straks på uret.

»Der er lang tid til,« siger hun.

Asger kan ikke finde ud af, hvad det er, der er så interessant ved klokken. Han synes, at det er den dumme opfindelse i hele verden. Altid når man har det sjovt, siger de voksne, at klokken er mange. Og når man keder sig, er den aldrig ret mange. Altid går den enten for langsomt eller for hurtigt.





Da Asgers Mor endelig kommer og henter ham, er det næsten mørkt udenfor. På vej ud i bilen siger Mor, at de skal til fest i aften.

»Vi er lidt sent på den,« siger hun. »Så når vi kommer hjem, skal vi bare lige have noget andet tøj på, og så af sted igen. Det skal nok blive hyggeligt.«

Hjemme i lejligheden styrter Mor og Far rundt mellem hinanden, ind og ud af soveværelset og badeværelset for at gøre sig klar til at skulle til fest. Mor er ved at male sig i hovedet og vrisser ad Far, der ikke selv kan finde ud af at binde sit slips.

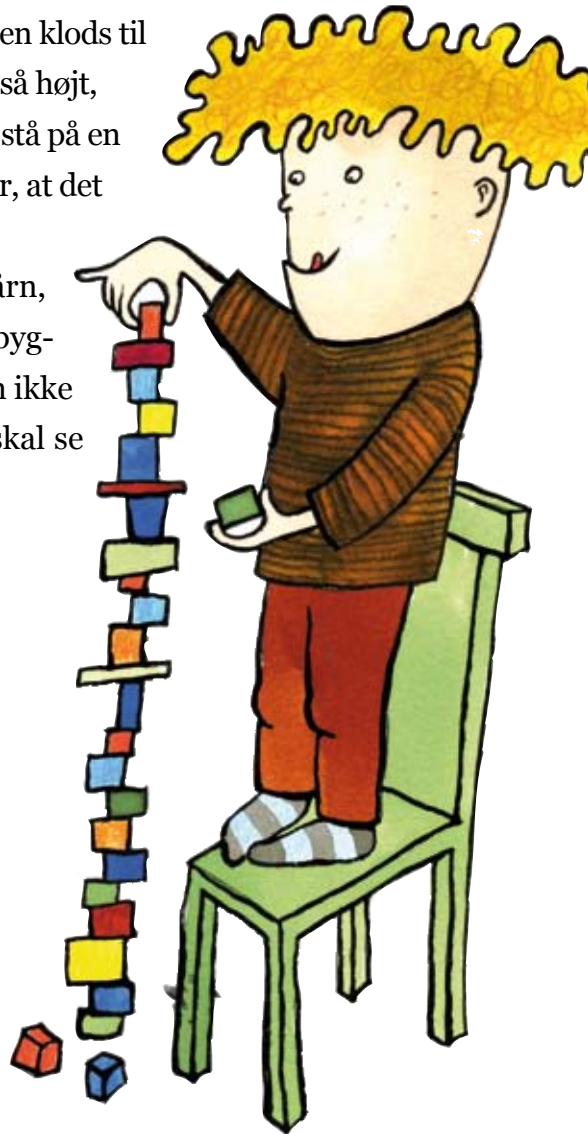
Asger er inde i stuen og leger med klodser. Han er ved at bygge et tårn, der snart er lige så højt som ham selv. Hvis der er klodser nok, vil han bygge det højere end det store bornholmerur, men der er lang vej endnu. Bornholmeruret er nemlig højere end Far.



»Asgeeeer,« råber Mor. »Har du taget dit pæne sæt tøj på, som jeg har lagt frem til dig inde på dit værelse?«

Asger hører ikke, hvad Mor siger, for han er ved at lægge en klods til på tårnet. Tårnet er nu så højt, at han bliver nødt til at stå på en stol, og han er bange for, at det vælter, hvis han taler.

Det er det højeste tårn, han nogensinde har bygget, og han kan næsten ikke vente, til Mor og Far skal se det.



Han kigger på bornholmeruret, som stadig er højere end tårnet. Så kommer Mor ind i stuen og bliver rød i hovedet, da hun ser, at Asger ikke har taget sit pæne tøj på. Hun tramper vredt ind på Asgers værelse og vender hurtigt tilbage til stuen med hans pæne tøj.

»Læg nu de klodser,« siger hun surt og løfter Asger væk fra tårnet. Med lynhurtige bevægelser begynder hun at give ham den pæne skjorte på, imens hun skælder ud: »Jeg sagde til dig, at vi havde travlt. Og du kan godt selv tage dit tøj på.«

»Jamen,« siger Asger.

»Ikke noget jamen, nu skal vi til fest og rigtig hygge os.« Mor kigger sit på ur.

»Jamen, du har slet ikke set mit tårn,« siger Asger skuffet.

»Det kan jeg jo se i morgen,« siger Mor og vender sig om og går lige ind i tårnet, der styrter sammen med et brag. Hun kigger på Asger, der får tårer i øjnene, og et kort øjeblik ser hun også trist ud.

